Vyfde Jaer. Nr 6. Zaturdag, 6 February 1858.

DE POSTRYDER

DER PROVINCIE LIMBURG.

De POSTRYDER verschynt eens per week, 's zaterdags.
Men schryft in te Tongeren by de We J.-P. COLLÉE, boekdrukker en uitgever van dit blad, groote markt, nr 20, en by alle postdirecteurs.
Alle toezending van brieven, annoncen, geld, enz., moet gefrankeerd zyn.

Het abonnement vooraf betaelbaer is bepaeld op 5 fr. per jaer.
» » » 3 fr. per half jaer.
Een blad afzonderlyk . . . . . 20 centimen.
De aenkondigingen, per drukregel. . . . 15 »
De reklamen » » . . . . . 25 »

By het zenden van aenkondigingen is eenieder verzocht duidelyk uit te drukken of dezelve in den POSTRYDER alleen, ofwel ook in het fransch blad, le COURRIER DU LIMBOURG, moeten opgenomen worden. Deze laetste, voor verscheidene achtereenvolgende keeren gegeven, genieten voordeeliger conditiën.

TONGEREN, DEN 6 FEBRUARY.

Wy ontleenen aen eene briefwisseling van de *Beurzen-Courant* het volgende nieuws hetgeen wy echter als gewaegd aenzien :

» De kopstukken der party werpen het kabinet naer het hoofd dat het *niets* doet : M. Frère bekent dat het waer is en wil krachtig vooruitgaen. M. Rogier, dien men in 1850 reeds eenen versleten doktrinair noemde, schynt meer doktrinair te zyn en meer versleten dan ooit. Hy wil maer hoegenaemd niet vooruit komen, en alzoo is er reeds op belangryke kwestiën eene volkomene oneenigheid ontstaen tusschen de twee hoofden van het kabinet.

» De algemeene verwachting is hier dat M. Frère gansch den boel naer den duivel zal wenschen om my te bedienen van eene uitdrukking die dreigt parlementair te zullen worden — en dat hy zyn ontslag zal geven. Gy moet zelfs niet verwonderd zyn, indien dit besluit binnen korte dagen genomen werd. »

Wy lezen nog in eene briefwisseling van Brussel :

» Hoe *versleten* doctrinair hy ook zy, is M. Rogier toch niet geheel en gansch ingesluimerd : de kruisvaert tegen de klerikalen wil hy voortzetten, en daertoe neemt hy kiessche en uitgezochte middelen. Aldus heeft hy, om de klerikalen te plagen, in eene provincie eenen burgemeester benoemd die niet missen kan den eerbied voor de wet en het gezag te verdubbelen.

» 't Is immers toch beter eenen burgemeester te hebben die door het hof van beroep tot eene maend gevangenis is veroordeeld voor mishandelingen en van zyne funktiën afgesteld is, dan eenen te noemen die besmet zou zyn met de verderfelyke plaeg van het klerikalismus !

» Ik las zoo even in een blad, dat M. Rogier te Goefferdinge eenen schepene *buiten den raed* heeft benoemd. Gy ziet dat de minister zich niet aen de wet stoort, en dat hy eenen opregten *liberalen* eerbied toont voor de gemeente-vryheden, »

Men schryft uit Brussel :

Men verwachtte zich algemeenlyk, na de terugkomst der Kamer, aen eenen grooten politieken redetwist over al hetgene er sints negen maenden is voorgevallen ; maer het schynt dat de aenslag van 14 january en de moeijelykheden die er uit zyn voortsgekomen, die redetwisting voor eenigen tyd hebben doen uitstellen. Kon dezelve gansch en geheel in den vergeetboek blyven, wat zouden de ministers blyde zyn ! Mogte hunne verfoeijelyke oorsprong niet te borde komen voor de Kamers, ik ben zeker dat M. Rogier eene bedevaert naer Halle zou doen. Alle poogingen worden thans aengewend om te doen vergeten dat onze ministers uit den oproer zyn gesproten, en dat zy aen de liberalen die nog in 't gevang zitten of gezeten hebben, hunne ministerieele zetels verschuldigd zyn. Maer de onverbiddelyke geschiedenis is daer, en op tyd en stond zal de boek waer in ze geschreven staet open gelegd worden. Men denkt dat de politieke redetwisting ter gelegenheid van het onderzoek des budjets van inlandsche zaken zal plaets hebben.

Het gerucht is algemeen verspreid dat de zending van den prins de Ligne naer Parys met den gewenschten uitslag niet bekroond is geworden. De Keizer zou zich niet vergenoegd hebben, zegt men, met de vleijende woorden en de schoone beloften onzer ministers ; hy zou daedzaken gevraegd hebben, zonder zich het minste te bekommeren of die daedzaken tegenstrydig waren aen hetgene MM. Frère, Tesch en Rogier vroeger dachten, schreven of zegden. Ik laet u denken of onze Staetsmannekens daer over wel gezind zyn ; aen hun voorgaende vaerwel moeten zeggen, dewyl zy aen 't hoofd gekomen zyn om dit zelfde voorgaende te versterken !

Dat was nogtans te voorzien, want daer waer de driften de principen vervangen, moet men in het gouvernement het tegenstrydige doen van hetgene men in de tegenkanting verrigt heeft. Onze ministers alleen zyn kortzigtig genoeg geweest om dat niet te ontwaren, en nu dat de bloote wezentlykheid zich opdoet, staen zy te drupneuzen.

Onder de meest gevorderde leden van den klub voorgezeten door M. Verhaegen, spreekt men veel van het besluit genomen door het ministerie, krachtens 't welk men dit jaer het wetsontwerp niet zal doen stemmen strekkende om het getal Volksvertegenwoordigers te vermeerderen. Aldus ziet M. Bonifacius Defré, de bewonderaer van Mazzini, zyne laetste hoop verdwynen van gekozen te worden. Stelt gy u dan ten dienste der liberalen party, op dat zy u verachte en vernedere wanneer het oogenblik gekomen is van u te beloonen.

—

De Kamer heeft donderdag het ontwerp aenveerd welk voor drie jaren in voegen behoudt de wet wegens de vreemdelingen.

Daerna is er verslag gedaen op eenige verzoekschriften. Onder dezelve waren er die veranderingen vraegden aen de wet die aen den schuldeischer toelaet den schuldenaer in 't gevang te houden tot dat hy betaeld hebbe. M. Malou heeft deze petitiën ondersteund en gevraegd dat het gouvernement maetregelen neme om de misbruiken daer omtrent bestaende te doen verdwynen. M. Tesch heeft beloofd aen die vraeg regt te doen.

De andere verzoekschriften waren van weinig of geen belang.

De beraedslaging van het budjet van inlandsche zaken is op maendag bepaeld.

De *Times* volledigt in de volgende bewoordingen de herroeping van zynen briefwisselaer in Belgie opzigtelyk ons leger :

» Wy hebben nauwelyks noodig te verkaren in onze hoedanigheid van Engelschen, dat wy ons uit er herte verheugen over het einde eener redetwisting die zoo eervol is geweest voor onze belgische vrienden. Hoe zouden wy anders kunnen dan samenneigen met de vaderlandslievende gevoelens der belgische natie die, met de moedige Piemontezers, onze onlangsche bondgenooten, de eenige vertegenwoordigers blyven van het konstitutioneel gouvernement op het vastland van Europa ?

» Wy begrypen volmaektelyk hoe moeijelyk de zending is welke de Staetsman in Belgie te vervullen heeft, om de weerdigheid van zynen vorst en de onschendbaerheid des ryks staende te houden. Al onze gevoelens en goede wenschen zyn voor de mannen die in deze moeijelyke worsteling betrokken zyn, en voorzeker is het uit Engeland niet dat er een woord zal komen welke hunne gevoelens of hunne achting zou kunnen kwetsen. Deze uitlegging zal genoegzaem wezen, dunkt ons, om een einde aen den twist te stellen. De schryver van den brief die deze voor het belgisch leger smaedvolle verklaring bevatte, heeft denzelve herroepen en zyn spyt betuigd van zulks gedaen te hebben ; tusschen mannen van eere is het daer dat de zaek moest eindigen. »

M. Kinet, tweede regent der middelbare school te Maeseyck, is in dezelfde hoedanigheid benoemd te Waremme, in vervanging van M. Robert, overleden.

M. Servais, professor in het kollegie te Hoei, is tweede regent benoemd in de middelbare school van Maeseyck, in vervanging van M. Kinet.

NONKEL KROMBEEN.

Vrede voedt, onvrede voldoet ! Dat is een oud, waer woord ; schoon vele menschen er niet willen aen gelooven.

Aen den Beneden-Rhyn ligt een klein dorp, aerdig en net, en daer woonen welvaerende menschen, de akkers en weiden zyn vruchtbaer en 't volk is vlytig en oppassend. De rykste boer was daer echter de oude Andries, wiens huis en stallingen vlak by de rivier liggen, van voren. waer de trekweg by het dorp langs loopt. Toen die kwam te sterven, ging al zyn goed maer op twee zonen over : de oudste heette Kaspar, de jongste Zebulon.

Kaspar was van de jeugd af een gezonde sterke kerel geweest, die met zyn vyftiende jaer zynen ploeg stuerde en zyne zeissen zwierde gelyk een volwassen man, en als hy 'savonds naer huis kwam, wist hy ook met aerdappels en de pannekoeken om te gaen, zoo goed als de beste meesterknecht. Zebulon had daerentegen als kind eene ziekte gehad en dry jaren levertraen moeten drinken in plaets van bier. Ook al de overige kinderziekten maekten hem het leven zuer. Wel kwam hy na zyn veertiende jaer zoo tamelyk weêr in welstand. maer kromme beenen hield hy toch, en de barbier heeft nooit veel van hem verdiend omdat hy geenen baerd kreeg. Voor 't vee en 't akkerwerk had hy geenen lust ; liefst lag hy achter den oven, speelde met gebuerkinderen, die veel jonger waren dan hy, en maekte voor deze allerlei speelgoed. zette de beestjes uit de ark van Noë de verloren koppen en pooten weêr aen of naeide poppenkleedjes. De oude Andries zag, dat hy tot boerenwerk niet deugde, en bestelde hem by eenen kleermaker als leerjongen. Hy leerde zyn handwerk dan ook in den grond en kreeg reeds voor dat de vader stierf, de handen vol werk. Toen hy, ouder geworden zynde, het trouwen in 't zin kreeg wilden de meisjes niet van hem weten, zelfs ook die voor wie hy vroeger poppengoed gemaekt had ; zy hielden veeleer den zot met hem en plaegden hem met den bynaem van meester krombeen, doen zy hem wegens zyne kruiswyze gewassen onderdanen nariepen. Daerdoor verloor hy allen moed, om zich verliefde gedachten door het land te halen, en hechtte zich des te meer aen zynen broeder Kaspar. Deze echter nam zich, zoo als dat te lande gebruikelyk is, al vroeg eene vrouw die hem geregeld elk jaer een kind bragt.

Toen nu de oude Andries het tydelyk met het eeuwige had verwisseld, kwamen de broeders zeer gemakkelyk en vriendschappelyk aen 't verdeelen der erfenis overeen. Kasper nam al het bouw en akkergoed over. Zebulon het huis met den grooten moesttuin en het weiland, dat daerby lag. Hy ontruimde voor zynen broeder het benedenhuis en ging daervoor by hem in den kost. Hy zelf betrok de bovenverdieping ; daer had hy eene groote nette kamer, wier vensters over een stuk weiland naer den Rhyn en op de hoofdstraet van het dorp uitzagen. Hier zat hy op de snyderstafel en knipte en prikte er dapper op los. Al wat in de gebuert voorviel, kon hy zien, en met elken schipper, die beneden aen den waterkant aenlegde maekte hy een praetje, om te vernemen wat nieuws er te Mainz en te Emmerich was. Zoo doende had hy een regt vergenoegd leven en werd daer langzamerhand eenen ouden jongman by, zonder dat hy het zelf merkte.

Twintig volle jaren hadden de gebroeders eendragtig onder een dak gewoond. Wie daer 't best by vaerden, dat waren de kinderen van Kasper : die waren den ganschen dag by hunnen nonkel op de kamer, lagen daer uit de breede ramen te zien en lieten zich door hem uit de overgeschoten lappen allerlei fraeijigheden maken. Eerst als weêr een van hen tot de jaren kwam dat het naer school moest, werd het ondeugend tegen nonkel Zebulon. dewyl het hoorde hoe de jongens daer met den goeden man spotten. Zoo werd dan ieder kind van langzamerhand oproerig tegen hem, tot hy het eindelyk eens by de kraeg pakte en den trap afzette. Dit was hy reeds voor al zyne neefjes gewoon geworden.

Daer eindelyk legde de duivel onverwachts eens een ei in den nest. Kasper had thans twaelf kinderen, groot en klein net als de pypen van 't orgel. Daer hy verstandig huisgehouden en het erfgoed door aenkoop van nieuwe landeryen vergroot had, moest hy meer volk houden als te voren, en zoo werd de beneden-verdieping van het ouderlyk huis voor zyne vrouw te klein. Zy praette haren man aen dat hy een nieuw huis nevens het oude bouwen zou, en dat moest van metselsteen zyn en niet van leemwerk, en daer moest zelfs eene kamer met beschilderd paneelwerk inkomen. Kasper had daer lang geene ooren voor ; want hy meende : voor dat nieuw huis kan ik my een dozyn koeijen aenschaffen ; doch vrouwlief wilde een schoon huis en geene koeijen. Lieve lezer, als gy de koeijen wilt hebben en uwe vrouw een nieuw huis, dan worden de koeijen niet gekocht, maer 't nieuw huis gewis en stellig gebouwd.

Doch de plaets ? Die moest broêr Zebulon immers eerst geven, want aen hem behoorde het land rond het huis toe, en hy had in den tuin kostelyke groenten en op 't weiland fyne fruitboomen staen, waervan hy de vruchten tweemael in de week met het merktschip naer Rees of Kleef afzond, zoo dat hy daer al menigen daelder, uitgetrokken en als kapitaeltje geplaets had. De tuin vooral was zyn lust en zyn leven ; het deed hem goed zoo nu en dan eens van zyne harde kleêrmakerstafel op te staen en met ligten tuinarbeid, als zaeijen, poten, schoffelen en raken, een uer te slyten.